

Az undokzsák és

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kicsi álommanó, akinek hiba csúszott az agytekervényébe, és furcsábbnál furcsább dolgokat művelt a földkerekségen. Míg épeszű társai gondosan vigyázták a komák álmait, ő ügyesen elcsórta azokat, és hét lakat alá zárta mindet.

- Még hogy varázspálca, csodalámpa meg jótevő aranyhall! - hahotázott gúnyosan a manó a különös vágyakon.

A manókacagás olyan hangosan és lendületesen gurult szanaszéjjel a világban, hogy még a nagyot-halló fülekbe is eljutott, és a legeldugottabb helyekre is befészkelte magát. Akkor aztán a világ összes komája búsan lógatta az orrát.

- Biztos az én álmomat is ellopja, így nem teljesül soha! - gondolták szomorkásan és búcsút intettek álmaiknak, amiket addig lelkesen szövögettek.

Jól tudták ugyanis, hogy ha az álmot a manó ellopja és hét lakat alá zárja, az örökre törlődik a komakobakból és nem válik valóra sem most, sem máskor. Így hát mindenki rettegett a manó gúnyos nevetésétől, amely jelezte, hogy újabb álom került a süllyesztőbe.

Egyszer aztán a kis kópé megneszelte, hogy a felhőkre épült Légvárban nagy munka zajlik, egy lelkes koma ugyanis álmokat kovácsolt magának. Nem is kellett a manónak több, fogta a cókómkját, és útra kelt, hogy bezsebelje mindet. Az Álomkovács azonban nem várta tárt karokkal. Elhatározta, hogy így vagy úgy, de túljár a gonosz

manó eszén, és nem hagyja, hogy dédelgetett álmai elveszenek.

Először gondosan eldugta az ábrándjait, hogy a manó akkor se leljen rájuk, ha ezer esztendeig keresi azokat. Ám a kis undokzsák füle hegyes, szeme pedig éles volt, és minden furcsaságot azonnal kiszúrt. Így a koma hiába rejtegette álmait, a manó néhány szempillantás alatt megtalálta mindegyiket.

A koma nem hagyta annyiban a dolgot, másodjára megpróbálta elkapni a rosszaságot, hogy többet senkinek se okozhasson bosszúságot. Hat nap és hét éjszakán át kergette a manót házról házra, utcáról utcára, városról városra. Ám az ebugatta lába olyan furge volt, hogy soha nem sikerült nyakon csípnie.

Ezek után a koma még elszántabb lett, és furfangos kelepécét állított. De hiába volt minden fortély, cselszövés vagy turpisság, a manó csak féleszű volt, nem teljesen eszetlen, így mindig észrevette, és kikerülte a csapdákat.

Az Álomkovácsnak nem volt több ötlete, elhatározta hát, hogy akkor is kovácsolni fogja az álmait, ha elvesznek. Felhőszélből készített magának füldugót, hogy szorgos munkáját ne zavarja az utálatos manónevetés.

A manónak ezután annyi lopnivalója akadt, hogy egy idő után nem bírta szusszal, és világgá futott. Azóta minden koma bátran álmodik a leghétköznapiabb dolgokról meg a legfurcsábbakról.

SALAMON KITTI

a makacs Álomkovács

